

904

Διαθήκη

φ. 478^v - 479^r

/ Φ 615 Έβγαλμένος ό πόντος τής πρόθεσης. Έβγαλμένη από Λορετζά[κη].

/ + Είς δόξαν του αιώνιου Θεού ήμωv άμήν. 1689/ έν μηνί Όκτωβρίου 18/ είς τό σπίτιν του κύρ Κωνστ[αντή του] / λεγομένου Σπαθάρου έπειδήν και ούδεις τών ανθρώπων οΐδε την τελείωσιν αυτού ούδє την ήμέρ[αν ούδє] / την ώραν κατά του Κυρίου τό λόγον δια τουτον και ό άνω λεγόμενος κύρ Κωνσταντής εύρισκό- μεν[ος είς κλί] / νη κατάκοιτος άσθενής μέν τω σώματι ύγιής δє τω φρονήματι έχοντας σωον τό νοϋ άκεραί[αν] / τή γλωττα καθαρά τας άκοάς και τας έτέρας του αίστήσεις χάριτιν Χριστού μά φοβιζάμενος τ[όν] / άωρον θάνατον μέν τόν κατα- λάβη άφνίδια και μείνη άδιόρθωτος έπροσχάλεσεν [έ] / μένα τόν ύπογράφοντα νο- τάριον ίνα δια τής τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται [και έν] / μπρώτοις άφήνει πα- σιν τοίς έν χριστιανοίς την έν Κυρίου άγάπη και τετελειωμένη συνχώρεσιν [τοίς] / είπόντι κατ' αυτού τί άγαθόν ή πονηρόν, έπειτα ζητείν και αυτός τά όμοια παρ' αυτών είτα [λέγει] / πώς άν του τύχην θάνατος να τόν ένταφιάσουν εις την 'Αγία Σοφία πού είναι ή ένορίαν του [] / φήνει εις τόν αυτόν ναόν μία πρόθεσιν δια ψυχικήν του σωτηρία αυτινού και του πατέραν του [να] / τόν έγράψουν και εις την 'Αγία Πρόθεσιν. "Οθεν λέγειν πώς άφήνει τής θυγατέρας του τής κερά [Λουκρέ] - / τζας την εύχήν του Χριστού και τής κυρίας Θεοτόκου και την έδικήν του και τής μακαρίτης τής μητέρας τη [] / λέγειν πώς όντας την επάντρεψεν την άνωθεν του θυγατέραν πουρκοχάρτιν δєν τής ήκαμε από [τό] / τες κατά την τάξιν τώρι με τό παρόν τής άφήνει όλα τά κάτωθεν γεγραμμένα και έν μπρώτοις μ[ία] / είκόνα ή Κοίμησην τής Παναγίας μας, είτα τό άμπέλι όπου έχου στην Μεθύρα λεγόμενο στη Σκι[] / τό όποιο είναι από τής μητέρας της, άκόμη και τό τετάρτιν τό άμπέλι πού έχουν παντοτινόν με τό / σινιόρ 'Ιακουμάκη Μπαρόντζη δια τό όποιον έδώ- κασιν ένα σπίτιν στο Νέο Χωριόν από τής μάνας / της 12/ ρεάλια και έδωκά τα εις τό άνωθεν παντίκι. 'Ακόμα και ένα άμπέλι εις τ' 'Απεράθ[ου] / πού έδωκαν και άλλα σπίτια εις τό Νέον Χωριόν και αυτόν από τής μάνας της και έκαμά τα άλλαζία / με τό άνωθεν άμπέλι, άκόμη τό χωράφιν όπουvαι σύνμπλιο του [[άμπελι]] χωραφιού του Τζανή / Θεολογίτην με τό σπίτι του και πηγάδι του και αυτόν έδικόν της από τής μάνας της. 'Ακόμα τό άλλον χωράφιν / ποϋvαι σύνμπλιον του άνωθεν χωραφιού τό έφησεν ή μάναν της του άδελφοϋν της του / 'Ιωάννη και έπειδήν και να έπόθανε

ὁ Ἰωάννης νᾶναι πάλι ἐδικόν της τῆς αὐτῆς Λουκρεζίας. Ἀκόμα / ἔχειν καὶ τρεῖς κασέλες ἀπὸ τῆς μάνας της καὶ ἓνα τραπεζάκι καὶ αὐτὰ ἐδικὰν της, εἴτα μία κολ / λαῖνα φαναράτην καὶ ἓνα χαρχάλι καὶ ἓνα ζευγάρι σκολαρίκια βενέτικα καὶ μία κού / πα ὅλα ἀπὸ τῆς μάνας της. Ἀκόμα κ' ἓνα κομμάτιν δακτυλίδι μαλαματένιο καὶ ἓνα / πᾶπλωμα ἄσπρο καὶ μία καμιζόλα παγονάτζα καὶ μία κουρτούνα μαυροκέντητην / καὶ τρία ζευγάρια μαζελάρια κοκκινονκέντητα καὶ ἄσπροκέντητα καὶ μαυρονκέντητα / καὶ δύο ζευγάρια μπουστομπράτζολα χρουσαῖν καὶ κόκκινα βελούδα ὅλα ἀπὸ τῆς μάνας / της. Ἀκόμη ἀφήνει της ὁ πατέρας της ἀπὸ λόγουν τους τὰ δύο σπίτια ποὺ τὴν σήμερον κα / τοικοῦ ἦγου τὸ μέσαν σπίτιν καὶ με τὸν ἀγέρα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἔχει τὴν σήμερον ἡ κερά Λα / πρινή ἡ γυνὴ τοῦ Ἰωάννη Μοσχόπουλου νὰ κτίσῃν κάμαρα ἀπάνω καθὼς ἦτον ἀπὸ ἐκπαλαί. / Ἀκόμα καὶ τὴν Μπαναγία ὁποῦ εἶναι μέσαν στὰ ἴδια σπίτια ἀπὸ ἐκπαλαί νὰ τὴν ἐορτάζῃν / εἰς τὶς δέκα πέντε τοῦ Αὐγούστου. Ἀκόμα καὶ ἓνα σκάνιο καὶ με δύο μπάγκους καὶ με πᾶσαν λογιῆς / μασαρία ὁποῦ εὐρίσκονται μέσαν στὰ ἴδια σπίτια καὶ με τὸ κατώγιν ποὺ εἶναι ἀπὸ κατω / θιὸν τοῦ ἄνωθεν μέσαν σπιτιοῦ / τὸ ὁποῖον / ἔδωσεν / ἡ κερά Λουκρεζία τοῦ Ἰωάννη τοῦ Μπερνόρου ἓνα σπίτιν στὸ Νέο Χωριὸ ἀπὸ τῆς μάνας της καὶ ἔκαμεν ἀλλαξία. Ἀκόμη / καὶ τὸ σπιτάκι ποὺ ἔχειν ἀπὸ τοῦ κοπελλουδιοῦ της τ / ῆς Σταμάτας καὶ αὐτὸ τῆς Λουκρεζίας με τὸν ἀγέραν του. / Ἀκόμη ἀφήνει της ἓνα ὀξεῖν καμουχὰ καὶ μία καμιζόλα κόκκι / νη με τὶς κουρτούπιζες μαῦρες βελούδες καὶ ἓνα ζευγάρι μπουστομπράτζολα ταγιάδα καὶ ἓνα / [] αργαριταρένο καὶ τρία παπλώματα μεταξωτὰ κόκκινο καὶ κίτρινο καὶ πετζάτον καὶ μία / [] αραντουριστὴν ἄσπρη κλώστινη καὶ ἓνα ζευγάρι σεντόνια ψιλὰ, ἀκόμη καὶ μία / [] ουταρέλα καὶ μία κούπα καὶ δύο βουλωτήρια καὶ πέντε δακτυλίδια ἀμὲ τὶς πέτρες / [] τὸ χωράφι ὁποῦ ἔχειν στὴν Ἀγία Ἄννα τὸ σύνμπλιο τοῦ παπᾶ κὺρ Γεωργίου τοῦ Ἀμάγη τοῦ / [] λαιου καὶ τοῦ ποτὲ Χρυσάκη Σουμμαρούπα. Ἀκόμα ἕτερον χωράφιν στὰ Καλαμούρια σύν / [μπλι]ο τοῦ ποτὲ παπᾶ Πανιόλου, ἀκόμη ἕτερον χωράφιν στὸν αὐτὸν τόπον τὸ σύνμπλιον / [] ἰζου Κουμούλου. Ἀκόμα ἕτερον χωράφιν σιμὰ εἰς τὸ ἄλλον τὸν σύνμπλιο τοῦ ποτὲ καλόγερου / [] ρομένου Μαργαρά, ἀκόμα μία φυτεία στὸν αὐτὸν τόπον σύνμπλια τῆς ποτὲ Φιλίππας / [] μπραμου, ἀκόμα τὸ χωράφιν ὁποῦ ἔχειν εἰς τὸ Σανκρί ἀπὸ τὸν μπατέραν του πλὴ τὸν / [ἐ]κάμασιν με τὰ καλεσίματα ὁποῦ τὸν ἐνκάλειε ὁ Κάπον Γιάκουμος καὶ ἐξόδιασεν / σαράντα ρεάλια καὶ γροικᾶται ὡς ἀγοραστὸν καὶ ἀφήνει τὸν καὶ αὐτὸν τῆς θυγατέρας του. Ἀκόμα / [τὸ χω]ράφιν ποὺ ἔχειν στὸν Ἅγιον Μᾶρκον ἀγορά του καὶ αὐτὸν τῆς θυγατέρας του, ἀκόμα καὶ / τὸ χαρανὶ τῆς ρακῆς καὶ αὐτὸν ἐδι[[κον]]-κόν της, ἀκόμα καὶ τὸ ἄλλο σπίτιν ποῦναι κατάγνατα / τῷ ἄλλωνῶν ἄνωθεν σπιτιῷ τὸ ἔχει ἀπὸ τοῦ πατέραν του καθὼς γράφου τὰ γράμματά του καὶ / αὐτὸν ἐδικόν

της καὶ μετὸν ἀγέραν τοῦ ἀπάνω καὶ μετὴν σκάλαν τοῦ ποῦ εἶναι καντάγνατα /
 τῆς πόρτας τῶν ἄνωθεν σπιτιῶν. Ἀκόμη τὰ ζωντόβολα ποῦ ἔχει μισιάρικα μετὸν
 ἀφέντη / [τ]ὸν ἱερομόναχον τὸν κύρ Ἰωαννίκιον τὸν Τριβιζᾶ ἀφήνει τὴν μπάρτη τοῦ
 τῆς θυγα / [τ]έρας τοῦ καὶ τοῦ γαμπροῦ τοῦ νὰ τὰ κάμου ὡς θέλου καὶ βούλουνται,
 ἀκόμα τὴν ἀγελάδαν ποῦ / ἔχει μετὸν Γεώργην τὸν Καραμπατζίδιο κεφάλια μάννα
 καὶ παιδὶ καὶ αὐτὰ τὴν μπάρτην τοῦ / τῆς θυγατέρας τοῦ μετὸν ἄντραν της, ἀκόμη
 μετὸν Νικολὸν τὸν Μπάγκαλον δύο κεφά / ρια ἀγελάδες θηλυκὲς καὶ αὐτὲς ἡ πάρ-
 την τοῦ τῆς θυγατέρας τοῦ καὶ τοῦ γαμπροῦ τοῦ. Ἀκόμα / καὶ τὰ κτήματα ποῦ
 ἔχουν μετὸν Μπουλυχρόνη καὶ αὐτὰ ἡ πάρτη τοῦ ἐδικάν τος. "Ὅθεν τὰ αὐτὰ / ὅλα
 τὰ ἄνωθεν ὅπου τῆς ἀφήνει ἀπὸ λόγου τοῦ τῆς τὰ ἀφήνει νὰ τᾶχη καὶ νὰ πορεύουνται /
 μετὸν ἄνδραν της ἕως φόρουν ζωῆς τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς καὶ δώσῃν τος χάρη καὶ κάμου
 παιδία νὰ / τὸς τὰ δώνου, εἰ δὲ καὶ μείνου ἄκληροι νὰ ἔχουν ἐξουσία καὶ οἱ δύο
 τὸ ἀντρόῦνο νὰ τὰ ἀφήνου / ὅπου θέλου διὰ τὴ ψυχὴν τος καὶ διὰ τὴ ψυχὴν τοῦ ἰδίου
 Κωνσταντῆ καὶ τοῦ πατέρα τοῦ. Ἀ / κόμα καὶ δύο βουτζιά καὶ δύο μεντζάνες
 λέγοντας καὶ τοῦτον ὁ αὐτὸς Κωνσταντῆς ὅτιν τὸν / καλύτερόν τοῦ χωράφιν καὶ
 τὸ σπῖτιν ἐτοῦτον τὸ μοναχὸν τὰ ἀφήνει τοῦ γαμπροῦν τοῦ ἂν ἴσως / ὁ Θεὸς νὰ μὴν
 τὸ κάμη καὶ τύχη τοῦ σκλαβιά ἢ ἀσθένεια νὰ ἔχη ἐξουσία νὰ τὰ πιάνη / νὰ τὰ πουλῇ
 νὰ γλυτώνη εἰ δὲ καὶ τύχη τοῦ σὲ πουτάννα νὰ μὴ ἔχῃ ἐξουσία νὰ τὰ πιάνη καὶ /
 τοῦτα ποῦ νουμενάρει ἄνωθεν νὰ γίνονται καὶ νὰ τελειώνονται μετὰ τὴν ἀποβίωσιν
 τοῦ ἀπὸ / τὸν κόσμον ἐτοῦτον πλὴ λέγει πὼς ἂν ἦθεν τύχην νὰ βρεθῇ κανέναν γράμ-
 μα καμωμέ / νο πρωτύτερον ἢ καὶ νὰ κάμη ἄλλο ὑστερότερον νὰ μὴν ἀξίζου ἀλλὰ
 ἐτοῦτον νὰ ἔχῃν πά[ντα] / τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτο καὶ τὰ ἐξῆς. "Ἐτι ρωτηθεὶς παρ'
 ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχη παραγγεῖλει τί ἔτ[ερον] / καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰμὴ ἡ πα-
 ροῦσαν τοῦ διαθήκη ἔστων ἰσχυρὰν βεβαία καὶ ἀχάλαστην παρακαλ[ών] / τας καὶ
 ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μάρτυρας

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μάρτυρας

/ — Στέφανος ἱερεὺς ὁ Μελισουργὸς μάρτυρας

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

